

متن پرسش

باسمه تعالی: پس از سلام: سؤال بنده آن است که با توجه به در راه بودن ماه مبارک رجب چه اعمال و رویکردی داشته باشیم که بیشترین نتیجه را نصیب خود کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این که ماه رجب یکی از حساس‌ترین شرایط برای صعود انسان است و حضرت حق در این رابطه می‌فرمایند: «الشهر شهری» ماه رجب ماه من است، بدین معنا که زمینه‌ی یگانه شدن با حضرت حق و انس بی‌حجاب در این ماه فراهم است. با توجه به این که بنده در کتاب‌های «ماه رجب؛ ماه یگانگی با خدا» و «روزه؛ دریچه‌ای به عالم معنا» روایات مربوطه نسبت به اهمیت ماه رجب و روزه داری را عرض کرده‌ام، می‌خواهم خدمت عزیزان رویکرد مورد نظر را متذکر شوم. عنایت داشته باشید که نفس ناطقه‌ی انسان دارای ۳ بُعد می‌باشد؛ یکی «نفس» و دیگر «قلب» و سوم «روح». نفس آن وجهی از شخصیت انسان است که نظر به بدن و وجه خاکی آن دارد و «قلب» باطن نفس است و مقامش مقام کشف اجمالی انوار الهی است و موجب تحقق حالات معنوی انسان می‌شود. و «روح» مقام مشاهده‌ی اسماء و صفات الهی به شکل تفصیلی است. به همان شکلی که در دعای منسوب به امیرالمؤمنین «علیه السلام» دارید: «اللَّهُمَّ نَوِّزْ ظَاهِرِي بِطَاعَتِكَ، وَ بَاطِنِي بِمَحَبَّتِكَ، وَ قَلْبِي بِمَعْرِفَتِكَ، وَ رُوحِي بِمُشَاهَدَتِكَ، وَ سِرِّي بِاسْتِقْلَالِ اتِّصَالِ حَضْرَتِكَ؛ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ». برای سیر از «نفس» به سوی «قلب» و رسیدن به حال معنوی باید با ریاضت‌های شرعی میل نفس را کنترل کرد زیرا حیات نفس به برآورده شدن امیال آن است و این مهم‌ترین نکته‌ای است که هرکس بخواهد به حالات معنوی دست پیدا کند باید متوجه آن باشد. و لذا هر اندازه در زیر سایه‌ی شریعت الهی از امیال نفس بکاهیم به همین اندازه بُعد قلبی ما ظهور خواهد کرد و قالب عبادات ما به حالت قلبی و معنوی سیر می‌کند. غفلت نکنید که مقام قلب هم‌اکنون در نزد همه‌ی ما هست و ما با زنده‌نگه داشتن هرچه بیشتر نفس، مقام قلب را در حجاب برده‌ایم و در ماه رجب می‌توانیم به جهت شرایط خاصی که خداوند فراهم نموده این معادله را برعکس کنیم و با دامن‌زدن هرچه بیشتر به امیال نفس □ مثل روزه‌داری □ حیات نفس را ضعیف و حیات قلب را شدید کنیم تا با قلب خود بیشتر در صحنه باشیم و از احوالات معنوی بهره‌مند گردیم. و این اصلی‌ترین رویکردی است که باید در عموم شرایط عبادی به خصوص در ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان، مد نظر قرار دهیم. و علت این همه تأکید بر استغفار در این ماه به صورت‌های گوناگون به جهت آن است که آن سیر مذکور به بهترین

شکل محقق شود. زیرا شما در استغفار از حضرت حق طلب می‌کنید که جذبه‌های امیال نفسانی را از معرض جان ما بپوشاند و رجوع به سوی خودش را در ما زنده نماید تا این‌شاءالله با ماه رجب شخصیت خاصی نصیب‌مان گردد. فراموش نکنید که در قیامت بسیاری از این نسبت‌هایی که ما به وسیله‌ی آن‌ها برای خود شخصیت ساخته‌ایم از بین می‌رود. دیگر آن‌جا اسم‌ها و رسم‌ها و شهرت‌ها و... همه رفته اند. در چنین شرایطی شخصیت آن‌هایی که ماه رجب را با دقت بسیار پاس داشته‌اند به عنوان «رجبیون» در صحنه است و ملکی از طرف خداوند در صحرای محشر ندا می‌دهد: «أَيْنَ الرَّجَبِيُونَ». در این حال کسانی به پا می‌خیزند که دارای درخشش خاصی از ایمان و معنویت‌اند. حال باید به گفته‌ی عارف کامل و سالک‌إلی‌الله حضرت آیت‌الله حاج میرزا علی‌آقای شیرازی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» از خود بپرسیم وقتی که در آن صحنه می‌گویند: «أَيْنَ الرَّجَبِيُونَ» چه کنیم که شرمسار نباشیم و در ماه رجب چیزی برای خود ذخیره کرده باشیم که در آن صحنه و در مقابل آن خطاب شرمنده نباشیم؟! البته عزیزان اعمال این ماه را که موجب پاس‌داشت این ماه و حفظ قلب از روزمرگی‌ها می‌شود، در مفاتیح‌الجنان دنبال می‌فرمایند. موفق باشید